

Список використаних джерел:

1. Бондаренко С.В., Кульчицька С.В. Комунікативна діяльність та ділове спілкування як управлінська функція. Міжнародна науково-практична конференція «Цифрова економіка як фактор інноваційного розвитку суспільства». 11 листопада 2020р. м. Тернопіль. С. 51- 53
2. Петькун С.М. Комунікація у процесі управління підприємством. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2016. №3(17) С. 24-31

РОЛЬ СИСТЕМНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В ПРОЦЕСАХ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Коритько О.С., Шпильовий В.Д., Школяр С.П.
Полтава, Україна*

Процеси організації управлінської діяльності базуються системних технологічних інженерних над дисциплінарних підходах із залученням широкого спектру методик різних прикладних дисциплін [1, 2]. Серед них важлива роль системної інженерії (СІ), яка зосереджується на творчій інтеграції різних технологічних елементів і методів для створення систем, здатних надійно та ефективно досягати поставленої мети на основі системного підходу. Цей метод включає науково-технологічне проектування та конфігурацію різних типів елементів для досягнення конкретної цілі, зазвичай з орієнтацією на "штучні системи", тобто ті, що створені людиною.

Основна мета СІ полягає в уточненні невизначеностей і неясностей, які супроводжують проблему або завдання, для чіткого визначення проблеми та знаходження її рішення. Процес включає визначення, аналіз проблеми, розробку та реалізацію рішення, а також оцінку його ефективності. Після того, як проблема вирішена, роль системної інженерії завершується. Вона охоплює різні фази, які корелюють з встановленням проблеми, визначенням цілей, системним синтезом, системним аналізом, вибором найкращої системи та створенням плану дій. Ці складові дозволяють керівникам та працівникам системно підходити до вирішення проблем, забезпечуючи ефективне виконання завдань у високотехнологічному та швидкому бізнес-середовищі.

СІ відіграє ключову роль у процесах системної організації управлінської діяльності, оскільки вона об'єднує різноманітні технології, методи та процеси для створення ефективних та надійних систем. Вона дозволяє інтегрувати складові елементи системи таким чином, щоб вони могли взаємодіяти для досягнення спільної мети, забезпечуючи економічність, раціональність та оптимізацію управлінських рішень.

Важливість системної інженерії полягає у її здатності розкривати, уточнювати та вирішувати складні проблеми в умовах неясності, де сама проблема може бути невизначеною. Це дозволяє управлінським командам не тільки визначити проблему та знайти до неї рішення, але й реалізувати це рішення згідно з планом, завершуючи процес вирішення проблеми. Системна

інженерія також тісно пов'язана з життєвим циклом проєкту, включаючи фази планування, розробки, впровадження та експлуатації системи. Це дозволяє не тільки раціоналізувати та оптимізувати процес створення продукту, але й забезпечити його відповідність місії та цілям діяльності. Її використання сприяє ефективному управлінню, забезпечуючи інтеграцію різних аспектів діяльності та оптимізацію загальної продуктивності системи.

Перспективи розвитку процесів системної організації управлінської діяльності з урахуванням вимог до системної інженерії зосереджуються на посиленні інтеграції та автоматизації процесів, використанні передових технологій, таких як штучний інтелект і великі дані, для підвищення ефективності прийняття рішень, а також на розвитку гнучких і адаптивних управлінських структур, які можуть швидко реагувати на зміни у зовнішньому середовищі. Ключовими напрямками є також залучення співробітників до процесу інновацій, розвиток корпоративної культури неперервного навчання та покращення, і зміцнення зв'язків з клієнтами та партнерами для створення доданої вартості. Загалом застосування системної інженерії у системній організації управлінської діяльності сприяє розробці збалансованих рішень, що враховують її технічні, економічні та соціальні аспекти, забезпечуючи тим самим сталий розвиток та високу ефективність управління.

СІ є критично важливою для системної організації управлінської діяльності, оскільки вона забезпечує методологічну основу, інструментарій для розробки, впровадження та оптимізації складних систем, а також тому, що:

дозволяє інтегрувати різні технологічні елементи та методи для створення ефективної та надійної системи, що відповідає єдиній меті на основі системного підходу, а також швидко адаптуватися та ефективно управляти змінами та впливом на систему;

допомагає у проясненні неясних і розмитих проблем, дозволяючи визначити проблему, яку потрібно вирішити, та знаходити ефективні рішення;

включає моделювання проблем та систем, аналіз можливих рішень та вибір найкращої системи для досягнення цілей діяльності;

через здатність аналізувати та інтегрувати компоненти, сприяє оптимізації всієї системи, підвищуючи її ефективність та продуктивність;

Таким чином, системна інженерія є фундаментальною для системної організації управлінської діяльності, оскільки забезпечує інструменти для розробки, оптимізації та управління складними системами, що є ключовим для досягнення цілей та вирішення проблем в сучасному динамічному бізнес- та технологічному середовищі.

Список використаних джерел:

1. Школяр С., Шпильовий В. Формування в майбутніх менеджерів здатності до управління інноваційними проєктами. Витоки педагогічної майстерності: журнал / Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка. – Полтава, 2022 Випуск 30. (Серія «Педагогічні науки») С.184-191. <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2022.30.270679>

2. Школяр С. П., Шпильовий В. Д. Інтеграція ключових стратегічних моделей до контексту управління освітою. Ресурсно-орієнтоване навчання в «ЗД»: доступність, діалог, динаміка : збірник тез доповідей IV Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 22–23 лютого 2024 року). Полтава : ФКУЕП ПДАУ, 2024. С. 140–142. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/23133>
3. P2M: A Guidebook of Program & Project Management for Enterprise Innovation. Third Edition. *Project Management Association of Japan (PMAJ)*. June 2017. 427 p.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У НРЦ

*Куторжевська Л.І., Ключинська-Хаддаг І.В.
Полтава, Україна*

Відповідно до законів України "Про загальну середню освіту", "Про освіту" освіта спрямована на забезпечення всебічного розвитку особистості через навчання та виховання у різних типах закладів, одним з яких є навчально-реабілітаційний центр (НРЦ) – заклад загальної середньої освіти, метою діяльності якого є реалізація права на освіту дітей з особливими освітніми потребами, зумовленими складними порушеннями розвитку, їх інтеграцію в суспільство шляхом здійснення комплексних реабілітаційних заходів, спрямованих на відновлення здоров'я, розвиток та корекцію порушень, на здобуття дошкільної та повної загальної середньої освіти.

Основними завданнями НРЦ є: забезпечення права дітей із складними порушеннями розвитку на здобуття відповідного рівня дошкільної та загальної середньої освіти відповідно до їх можливостей, здібностей з урахуванням індивідуальних особливостей розвитку; забезпечення ранньої соціалізації та підготовки таких дітей до здобуття відповідного рівня дошкільної та загальної середньої освіти шляхом спеціально організованого освітнього процесу в комплексі з психолого-педагогічною, медичною, фізичною, соціальною реабілітацією; забезпечення системного кваліфікованого психолого-медико-педагогічного супроводу дітей з урахуванням стану здоров'я, особливостей психічного розвитку учнів (вихованців); здійснення соціально-педагогічного патронату сімей, у яких виховуються діти з інвалідністю. Структура НРЦ: дошкільне відділення: (діти від 2 до 7 років); шкільне відділення: (ЗЗСО I – III ступеня) та реабілітаційне відділення (медична; психолого-педагогічна; фізична та соціально-побутова реабілітація).

Зарахування здобувачів освіти до НРЦ здійснюється на підставі таких документів: висновку ІРЦ про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини; заяви батьків або осіб, які їх замінюють; довідки про місце проживання дитини; копії свідоцтва про народження дитини; копії свідоцтва про інвалідність; а для дитини з інвалідністю – індивідуальної програми реабілітації інваліда.

Організація освітнього процесу представлена комплексними та корекційними програмами МОН, зміст яких включає сукупність освітніх